

да можало да пострада отъ отсутствіе-то на Лутера; и училищны-тѣ стая были още еднѣжъ исполнены отъ множество слуша-тели.

Между това, Рыцарь Георгій (Лутеръ) си живѣялъ въ Вартбургскѣ-тѣ кулѣ, уединенъ и непознатъ. Съ хубавѣ брадѣ, съ рыцарско облѣкло, и съ припасанъ мечъ отъ странѣ, напрѣшный-тѣ калугеръ былъ съвършено прикрытъ. Управитель-тѣ на кулѣ-тѣ му отдавалъ голѣмы почести, и го хранилъ добрѣ. Той былъ свободенъ да ходи въ всички-тѣ стая на кулѣ-тѣ, и, когато е придруженъ отъ нѣкой вѣренъ слугѣ, да поизлиза вънъ отъ врата-та да си поѣзде и да ся порасходи около кулѣ-тѣ. Така, както той писалъ на единъ свой пріятель, той сѣдялъ високо въ странѣ-тѣ на птицы-тѣ затворникъ по свое съгласіе, но противъ воліѣ-тѣ си; и склонилъ на това защото Богъ го искалъ, но копнѣялъ да ся освободи и отиде да проповѣдва открито на свѣтъ-тѣ Божіѣ-тѣ истинѣ. Спалатинъ, Електоровъ-тѣ священникъ, направилъ потрѣбны-тѣ распорежданія, за да бѣде възможно на Лутера да води прѣпискы съ него и съ единъ-двама свои пріятели въ Виттембергъ.

Императоръ-тѣ былъ излѣзлъ въ това